

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. | ZATURDAG den 19den OCTOBER 1833. | N. 42.

Eenige bÿzonderheden nopens het in bezit nemen van het eiland Curaçao, op den 1sten Januarÿ 1807, door een Engelsch smaldeel, onder het bevel van den Kapitein Sir CHARLES BRISBANE.

Vervolg en slot van onze laatste.

De volgende vragen zÿn door Sir Charles Brisbane gedaan :—

1ste. Welke was uw rang toen de aanval op Curaçao werd gedaan en welken rang bekleedt gÿ thans in de koninklÿke marine?

2de. Kunt gÿ U herinneren of de Latona, het fregat, destÿds gekommandeerd door den tegenwoordigen Sir James Athol Wood, haar groot marszeil heeft tegen gebrast om de Arethusa van het vuur des vÿands te beschermen en dezelve vóór uit binnen de haven te laten loopen?

3de. Kunt gÿ opnoemen wie de persoon is, die de vlag van het Hollandsche oorlog schip heeft nedergehaald?

4de. Kunt gÿ U te binnen brengen of de Gouverneur en zÿne echtgenoote de wÿk aan boord van de Latona hebben genomen?

5de. Wie was de eerste persoon die der stormladder aan het hoofd der bestormers, heeft beklommen?

6de. Is het U bekend, of hebt gÿ van eenig der officieren, welke bÿ de verovering van Curaçao tegenwoordig zÿn geweest, vernomen, dat kapitein Wood eenige persoonlÿke dapperheid ten toon gelegd of eenig voorbeeld aan zÿne manschappen heeft gegeven?

Deze vragen zÿn beantwoord

Eerstelÿk door John Elliot, aan boord Z. B. M. schip Semiramis, Cove of Cork, den 3den Maart 1829.

Op de eerste vraag.—Ik was victualie meester aan boord van de Arethusa, bÿ gelegenheid der verovering van Curaçao; en ik ben thans victualie meester aan boord van de Semiramis, vlag schip van den opperbevelhebber op de Iersche station.

Op de tweede vraag.—Ik was op het kompanje van de Arethusa toen wÿ binnen de haven liepen; maar ik kan mÿ hoegenaamd niet te binnen brengen, dat de Latona haar groot marszeil heeft tegen gebrast. Zÿ was een weinig achter en wel aan stuurboord zÿde van de Arethusa toen wÿ in den wind opzeilden, om het rif aan de bakboord zÿde van Curaçao te vermÿden, doch was op geen tÿdstip genoegzaam vooruit, om ons voor het vuur des vÿands te beschermen. Ook was zÿ niet eens in het standpunt om zulks te kunnen doen, al waren de stukken der forten twee streken achteruit van onzen boom in stede van drie streken vooruit te zÿn geweest, gelÿk het geval was, toen de Latona het digst bÿ van ons was en wÿ het rif omzeilden en scherp ophielden, om binnen de haven te loopen, waardoor dat schip op dat tÿdstip geheel achteruit bleef. Ik ben zeker dat toen het schieten begon, de Arethusa ten minste een kabels lengte van de Latona vooruit en bÿkans tegen over de forten was; en daar de ingang der haven zeer naauw is, zoude het zeer moeijelÿk geweest zÿn voor twee schepen, om naast elkander binnen te loopen; de kans zoude tien tegen één geweest zÿn, dat zÿ binnen zouden geloopen hebben zonder te stranden.

Op de derde vraag.—Ik heb te voren vóór dat ik des Heeren Ralfe's Biographie gezien heb, niet gehoord, dat eenig ander persoon dan U zelve het gedaan heeft.

Op de vierde vraag.—Ik kan mÿ niets van dien aard herinneren; maar toen ik den Fiscaal, dien ik, over de haven varende, krÿgsgevangen heb gemaakt, bÿ U op het Gouvernements Huis bragt, zeidet gÿ " Hÿ is dezelfde persoon dien ik nog noodig heb. ik heb reeds den Gouverneur gekregen."

Op de vÿfde vraag.—Ik was niet tegenwoordig toen het fort Amsterdam bestormd werd, dewÿl gÿ mÿ bevolen hebt op eene sloep te blÿven, om de lagoen te bewaken; maar ik heb altÿd gehoord, dat gÿ de eerste persoon waart die de stormladders beklommen had; en ik kan mÿ zeer wel herinneren te hebben gehoord, dat iemand, ik vermeen wÿlen kapitein John Griffith, toenmaals eerste officier van de Arethusa, vóór U had willen klimmen, dat gÿ hem hadt tegen gehouden, zeggende " niet de eerste Griffith, maar volg mÿ zoo na als gÿ kunt;" of iets dergelÿks.

Op de zesde vraag.—Ik weet niet, noch heb ik gehoord dat kapitein Wood bÿ de verovering van Curaçao eenige persoonlÿke dapperheid ten toon gelegd of eenig voorbeeld aan zÿne manschappen gegeven [illegible]

"Ten besluite moet ik U indachtig maken, op een gesprek hetwelk tusschen ons, kort na ons vertrek van Jamaika, heeft plaats gehad. Gÿ deedt mÿ uw voornemen kennen en vroeg mÿ of ik het eiland Curaçao kende. Ik zeide dat ik drie à vier maanden lang, aan boord de Elk, onder het bevel van kapitein Murray, die haven geblokkeerd heb. Gÿ spraakt wegens den ingang der haven; ik zeide aan U dat dezelve zeer naauw was, dat wÿ dikwÿls, zoo boven als beneden winds der stad, landingen hebben gedaan en gevochten om ons van versche levensmiddelen te voorzien. Gy zeidet iets wegens het nemen van Curaçao, waarop ik aanmerkte, dat men daarop niet bedacht was; en toen gaaft gÿ mÿ te kennen, dat gÿ orders hadt, om het eiland optevisschen, maar dat gy onder Gods zegen, regt toe regt aan, binnen de haven zoude loopen; ik hernam daarop dat het naar mÿne denkwÿze het eenigste plan was om het eiland te nemen. En van al hetgeen ik van U zelve vernomen heb; van hetgeen gÿ steeds aan mÿ en mÿne tafelgasten gezegd hadt; en uit de voorbereidselen, welke gy gedurende den overtogt van Jamaika naar Curaçao hebt laten maken, om de forten te bestormen, geloof ik stellig, dat gÿ nimmer in de gedachte verkeerdet, om uw besluit te veranderen.

" Op het zeggen dat kapitein Wood U op den 30 December zoude overreden hebben om van plan te veranderen, moet ik aanmerken, dat vóór wÿ van Aruba vertrokken waren, wy in de konstabels kamer ons voorgesteld hebben, om ons voorraad van versche provisien maar geheel te verbruiken; gÿ noodigdet de adelborsten en onder-officieren, op den 30 of 31sten December ten avondmaal, in de veronderstelling dat weinig onzer die aan tafel waren van hetzelve na den aanval zal nuttigen; en wÿ waren allen van gevoelen, dat zoo wÿ slagen om het eiland te veroveren, het ons niet zeer moeijelÿk zal vallen om ons met een versch voorraad te voorzien. Ik geloof dat deze omstandigheid zeer wel bekend is by kapitein Parish, kapitein Higman en den heer Scott, die destÿds eerste luitenant der mariniers aan boord van de Arethusa was.

Ik heb de eer te zÿn, enz.

JOHN ELLIOT.

Beantwoord

Tweedens door kapitein T. B. Sulivan, Wear Cottage bÿ Falmouth 23 April 1829.

Op de eerste vraag.—Bÿ de verovering van Curaçao was ik eerste luitenant aan boord van de Anson en ik ben thans kapitein en medgezel van de ridder van het Bad.

Op de tweede vraag.—Zoo veel ik mÿ herinneren kan, heeft de Latona haar groot mars zeil niet tegen gebrast, noch heeft zÿ op eenig punt gestaan, om de Arethusa te beschermen of te beletten binnen de haven te komen.

Op de derde vraag.—Ik weet niet; maar de eerste persoon, die ik aan boord van het Hollandsch fregat heb zien klimmen, was kapitein Brisbane. De vlag van de korvet werd door den schipper van de Anson nedergehaald.

Op de vierde vraag.—Ik weet niet; ook heb ik nimmer gehoord dat zÿ zulks gedaan hebben.

Op de vÿfde vraag.—De eerste die de ladders beklommen had, was kapitein Brisbane [illegible] Lydiard aan een anderen. Hiervan weet ik eene omstandigheid; namelyk deze:— James Clany, eerste bootsmans maat, die destÿds als bootsman van de Anson diende, voerde bevel over den ladder en de manschappen van dat schip. Hy plaatste den eerste ladder tegen den muur, toen kapitein Brisbane onverwÿld op denzelve wilde klimmen; maar Clany verzettede zich tegen en zeide dat niemand vóór zÿn kapitein er op zal klimmen. Kapitein Brisbane zeide lagchende " Mÿn beste man! ik geloof niet dat uw kapitein er iets tegen zal hebben, dat ik eenen ladder beklimme; zie! daar gaat hÿ naar eenen anderen." Naderhand vroeg ik aan Clany, waarom hÿ zich tegen den Commodore verzet had; hÿ zeide te hebben gedacht, dat niemand vóór zÿnen kapitein den ladder van zÿn schip het eerst moest beklimmen. Verders verwÿs ik naar de levensbeschrÿving van kapitein Lydiard, in het navale kronÿk.

Op de zesde vraag.—Ik weet niet; doch ik heb wel dikwÿls door officieren hooren aanmerken, dat het vreemd was de reden waarom kapitein Wood, ingevolge de orders, aan het hoofd zÿner manschappen, niet aan wal was gegaan.

De brief strekkende ten geleide van dit antwoord, maakt gewag van een gesprek hetwelke plaats had tusschen kapitein Sulivan en kapitein Lydiard.

Toen het Engelsche smaldeel te Aruba lag en de Fisgard zich by hetzelve had vervoegd, werd kapitein Lydiard van de Anson geseind, om zich aan boord van de Arethusa te begeven. Bÿ zÿne terugkomst op zÿn schip zag hÿ misnoegd uit; en door den kapitein Sulivan gevraagd zynde, welk nieuws hÿ mede bragt, zeide hy, " Nieuws! Ik wenschte dat Bolton zich nimmer bÿ ons had vervoegd, want sedert dat hÿ de beschrÿving der sterkte van de plaats had afgeschetst, zoekt kapitein Wood den Commodore te overreden, om van zÿn plan van aanval op het eiland aftezien; ik ben geroepen geworden om mÿn gevoelen daarover te geven; ik zeide, dat men aan zÿn zeggen geen gehoor moet geven, maar voortgaan." Hierop zoude kapitein Brisbane geantwoord hebben: " Ik ben blÿde dat gÿ van mÿn gevoelen zÿt en onder Gods zegen zullen wÿ gaan."

Beantwoord eindelyk
Ten derde door Kapt. Henry Higman, te Plymouth den 2 Mei 1829.

Op de eerste vraag.—Ik was luitenant aan boord van de Arethusa, en werd op den 1 January 1817, de tienjarige verjaring der verovering van Curaçao, wegens die overwinning tot kapitein luitenant (commander) en naargaans tot kapitein bevorderd.

Op de tweede vraag.—Ter gelegenheid des aanvals van Curaçao heeft de Latona haar groot mars zeil niet tegen gebrast, om de Arethusa van het vuur des vyands te beschermen; ook was er geen vuur, dan nadat de Arethusa binnen de haven en tot by de battery van het waaigat geloopen was; steeds voortzeilende.

Op de derde vraag.—Ik geloof, Sir Charles! dat die eer onvermiuderlyk U alleen toekomt. Ik heb U de Arethusa in uwe sloep zien verlaten, de Latona voorby varen en aan boord van het Hollandsche fregat gaan; kort daarna ging de vlag neder; en ik heb nooit te voren, voor dat ik het aanhangsel gezien heb, iets gehoord, dat eenig officier in deze daad deel gehad heeft.

Op de vierde vraag.—Ik heb nooit te voren gehoord dat de Gouverneur en zyne echtgenoote de wyk aan boord van de Latona genomen hebben. Ik was in de zaal op het Gouvernements Huis toen de Gouverneur en zyne echtgenoote aldaar aankwamen; de dame was op het punt om te bezwyken, toen hy haar op eene sofa geleide; daarop eischtet gy dadelyk van den Gouverneur de overgave van het eiland, en dat hy onverwyld een officier, vergezeld van eenen Britschen officier zoude afvaardigen, met een bevel aan den kommanderende officier van het fort Republiek, om met schieten optehouden, met bedreiging van hetzelve met 1200 man te bestormen zoo hy er niet aan voldeed. De Gouverneur verzocht met zynen raad te raadplegen, de leden vergaderden, gy sloot hen in eene kamer op en gaf hen eenige minuten tyd, om te kapituleren. Gy, Sir Charles, liep de zaal op en af, met eene horologie in de hand, tot dat de verleende tyd verstreken was; gy kloptet toen aan de deur en vroeg naar den uitslag; zy beloofden te kapituleren, maar verzochten nog eenigen tyd, om de voorwaarden der kapitulatie op te maken; en intusschen werd er een Hollandsch officier, vergezeld van een Engelsch officier, naar het fort Republiek afgevaardigd, met bevel om het schieten te doen ophouden.

Op de vyfde vraag.—Ik zelf, benevens wylen kapitein Griffith, gewezen luitenant, de derde in bevel van de Arethusa, heb den landet gehouden, terwyl gy, Sir Charles, de eerste zyt geweest die denzelve beklommen heeft.

Op de zesde vraag.—Ik moet deze vraag ontkennend beantwoorden. Ik weet dat hy niet met zyne manschappen geland is om de plaats te helpen innemen. Ik weet dat hy uwe orders niet nagekomen heeft, om met zyne volle laag op het fort Republiek aanteleggen. Ik moet U hier indachtig maken, dat onder de veelvuldige orders die gy toen gegeven hebt, gy my met eene aan boord van de Latona gezonden hebt, op dat zy met de volle laag op het fort Republiek zoude aanleggen.—Toen ik aan boord van de Latona kwam, vond ik de manschappen aan de kapstander staan bezig met het schip tegen de Willemstad te verhalen; ik vroeg naar kapitein Wood, men zeide my dat hy voor op de plecht was; ik ging vooruit en deelde hem uwe orders mede, hy antwoordde: "Ik zorg voor myn schip."—Op dat tydstip was de voorsteven van de Latona bedekt voor het vuur des forts Republiek door een tusschen liggenden berg; en het gansche schip, gehoorzaamde, weinige minuten naderhand, aan uwe bevelen niet meer.

Ik heb de eer te zyn enz.

HENRY HIGMAN.

Wy moeten hier onze laatste aanmerking in het vorige nummer van de Courant, aan het einde der *byzonderheden wegens het in bezit nemen van het eiland Curaçao enz.* verbeteren. In die aanmerking staat: "dat Sir Charles kapitein Wood *van de werf af* had kunnen toeroepen en verstaan worden." In het Engelsch staat *wharf*, welk woord door ons met *werf* is vertaald geworden, terwyl hetzelve eveneens met *kaai* kan worden vertaald; het is dus mogelyk dat Sir Charles, van de kaai af met Sir James had kunnen spreken, daar het uit de verklaringen blykt dat Sir James Wood zich op de plecht van de Latona had bevonden.

De ligging van de Latona is ook door ons niet naauwkeurig opgegeven. De Kenau Hazelaar lag het voorste aan den mond van de haven en wel met het achtersteven byna regt over de battery op de Waag; en de Latona lag aan de stuurboordzyde van de Kenau, met het voorsteven naar de Willemstad.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 18 October 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 26 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Gents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde ransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 12den Maart 1834 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

OPROEPING.

DE belastingen op Eigendommen en Bezittingen en op het Personeel en Mobilair over het derde kwartaal dezes jaars, met den laatsten der afgeloopene maand invorderbaar geworden zynde, zullen vóór den 21 dezer maand moeten aangezuiverd zyn, willen de belastingschuldigen zich niet aan eene geregtelyke afvordering bloot stellen.

Ook worden de landsdebiteuren by deze dringend aangemaand om hunne achterstallige interessen vóór den genoemden dag te komen aanzuiveren.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 11 October 1833.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur, zal de Boekhouder Controlleur aan den meest biedende verkoopen 3 21-32 Oncen Arubas Goud. Die daartoe gadinghebben, kunnen de biljetten van inschryving op aanstaanden Woensdag den 23sten dezer, tot 11 ure des voormiddags, ten Kantore der Controle van Finaucien inzenden.

J. PH. BOSCH.

Den 13den October 1833.

De Curacaosche Loterij.

DE ondergeteekenden gunstige berigten van buiten 's lands, betreffende de Lotery, ontvangen hebbende, verzoeken de belanghebbenden om hunne nummers voor welke zy geteekend hebben, te komen afhalen; en brengen mits deze ter kennis van het publiek dat er maar slechts honderd nummers te koop zyn, welke zy wenschen spoedig te verkoopen, ten einde de trekking der Eerste Klasse van de Lotery te bespoedigen.

De Commissarissen der voormelde Lotery,
JACOB DE JEOS. NAAR.
E. CURIEL.

Den 18 October 1833.

DE Kinderen van wylen Deweduwe SAL. C. HENRIQUEZ, als Executeuren en Erfgenamen hunner moeder, maken hierby aan het publiek bekend dat zy in de aanstaande maand December de volgende effecten en eenige Slaven by Publieke Opveiling zullen verkoopen; als:—

Een Huis in de Willemstad, Joode Kerk Straat, No. 219.
Een do. „ „ „ Kuiper Straat, „ 234.
Een do. „ „ „ ——— ——— „ 238.
Een do. „ „ „ Keuken ——— „ 57.
Een do. „ „ „ Joode ——— „ 122.
Een do. aan den Waterkant van de Overzyde dezer haven, No. 215.

De genen die een of meer dier Effecten of Slaven uit de hand willen koopen, kunnen zich ten Pakhuize van de Heeren M. & H. C. HENRIQUEZ vervoegen, om aldaar de konditien te vernemen, die zeer voordeelig zullen zyn.

Den 18 October 1833.

HET HUIS No. 140, Wyk No. 2, gelegen aan de Overzyde op den Rooden Weg, toebehoorende aan den ondergeteekende, wordt te HUUR of te KOOP aangeboden.

W. B. BRUGMAN.

Den 10den October 1833.

TE KOOP.

Een FORTE PIANO. Te bevragen op de Drukkery.

LYST

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert de laatste acht dagen.

Micaela Maduro	M Mamuela Fornio
J A Dacosta Gomez	Guillermo Fornio
Penso y Brandao & Co.	Catalina Cleantes
Dew. David Juliao	Emanuel Fonseca
G M Schephard	David Cohen Henriques
E A de Lima	Melchor Ballobera
Ramon Marty	Jacob Bukup

Curaçao den 18 October 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

14. golet Aruba Pakket, De Jongh, Aruba
—— Anna Maria, Rotjes, Puerto Cabello
brik Gen. Gov. von Scholten, Krëgg, St. Thomas
15. golet Ballestero, Monagas, Maracaybo
16. —— Gysbertha, De Brot, Bonaire
17. —— Amable Lucia, Diedenhoven, Maracaybo
18. bark Barbalina, Craane, Bonaire

UITGEKLAARD—OCTOBER.

12. golet Maria Francisca, Ramiros,
15. —— Aruba Pakket, De Jongh,
17. —— Superieure, Christ,
—— Casualidad, Chirino,
—— Geertruida, Levy,
—— Little John, Dautant,
18. brik Gen. Gov. von Scholten, Krëgg,
golet Ballestero, Monagas,

Wy hebben met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas, onze Couranten, de *Falmouth Packet*, ontvangen, behelzende Europische berigten tot den 24 Augustus. Het belangrykste nieuws artikel in dezelven, is wegens Portugal, wiens zaken niet zoo geheel vereffend zyn, als wy naar aanleiding van vorige berigten gedacht hebben. De zaak van Don Pedro mag nog een ongunstigen keer nemen, dan wee de inwoners dier steden, die aan de konstitutionele party byval gegeven hebben.

Uit de berigten blykt dat de Maarschalk Bourmont, die, naar luid van vroegere berigten, het bevel over de troepen van Don Miguel tegen Oporto zoude nedergelegd hebben, nog in het begin der maand Augustus, met een leger korps van 25,000 man, tegen Oporto stond.

Op den 25 July heeft Gen. Bourmont die stad hevig aangetast, doch moest wegens onoverkomelyke hinderpalen op zyne vorige standplaats terug keeren. De stad werd aanhoudend beschoten en Bourmont bereidde zich voor om een ander beslissenden aanval te ondernemen. Er liep een gerucht dat Oporto in de handen van Bourmont gevallen is, welke bevestiging verdient.

Een ander berigt vermeldt echter dat de Maarschalk Bourmont vervolgens de legerkorpsen die Oporto belegerden, heeft doen aftrekken en den 8 Augustus is het laatste korps afgetrokken, doch de forten aan den mond der Douro waren nog bezet. Een 50 à 60 koopvaardyschepen lagen vóór de Bar, doch durfden niet binnen zeilen.

Molelles, was aan het hoofd van 1500 man over de Taag, by Valedo, getrokken, en bevond zich in de nabyheid van Santarem. Hy schynt in onderhandeling met de konstitutionele party getreden te hebben, doch men weet niet of er een verdrag zal getroffen worden.

De Hertog van Cadaval was met een korps van 3000 man te Alcobaça, op den weg leidende naar Leira; zyne troepen bestaan meest uit de policie te paard, die uit Lissabon gerukt zyn.

Behalve deze troepen, vormen zich nog naar luid der leger berigten van den Maarschalk Bourmont, talryke guerrillas party ten gunste van Don Miguel,

Het regentschap heeft tegen de nog

magtige party van Don Miguel in allerijl een leger korps van 8000 man op de been gebragt en tracht alles in het werk te stellen, om Don Miguel van zynen onregtmatigen eisch op den troon van Portugal te doen afzien.

Het berigt dat de Maarschalk Bourmont aan Don Miguel heeft toegezonden wegens den aanval op Oporto den 25 July, is zoo wonderig dat het ons de Fransche bulletins weder te binnen brengt. De aanval op Oporto is weer mislukt door de felle zonneschyn, anders ware de stad door behulp der dappere Fransche officieren ontwyfelbaar genomen. In alle Fransche bulletins, gelyk een ieder bekend is, zyn het altyd de elementen die hunne nederlaag veroorzaakt hebben en nooit gebrek aan moed en beleid.

Uit dit berigt zien wy dat Larochejaquelin en het geheele zooitje Fransche uitgewekene officieren in den dienst van Don Miguel zyn getreden.

Op de tyding van de inneming van Lissabon heeft er eene volksbeweging te Coimbra plaats gehad en de studenten der hooge school hebben zich by het volk gevoegd. Don Carlos, die er tegenwoordig was, stelde zich aan het hoofd van het garnisoen om voor de zaak van zyn neef Don Miguel te stryden; doch toen hy een pistool schot door zyn hoed kreeg, maakte hy zich schielyk uit den weg. De opstand werd na eenige bloedstorting gedempt.

Het nieuws van het naaste belang aan dat van Portugal, is dat betreffende Zwitzerland. Dit land is ook ongelukkig in opzigt tot burger oorlog. Meest al de kantons bevinden zich in eenen staat van inlandsche beroerten, ten gevolge der scheuring in de staats vergaderingen van Zurich en Sarnem; en de stad Kusnacht, vermaard als de plaats waar Willem Tell, Gesler verslagen heeft, is stormenderhand ingenomen geworden door een korps troepen, onder de bevelen van het gouvernement van Schwytz, waarna al de ambtenaren dier stad zyn afgezet geworden. Het gouvernement van Zurich heeft dien ten gevolge de ligting van 6000 man bevolen, ten einde den aanval te kunnen wederstand bieden; en men vreesde dat er een schrikkelyk gevecht tusschen de twistende partyen zal voorvallen.

De Duitsche bondsvergadering zou, naar luid van geruchten, haar voornemen te kennen gegeven hebben om tusschen te komen ter vereffening der geschillen in de staten van Zwitzerland.

Uit het Moederland wordt niets anders gemeld dan dat de troepen der tweede en derde afdeelingen van de twee kampen Oirschot en Ryen vertrokken waren en zich naar hare onderscheidene kantonnementen begeven hadden; namelyk: de tweede naar de ommestreken van Eindhoven en de derde omtrent Roosterwyk.— Dien ten gevolge hebben eenige veranderingen plaats gehad in de kantonnementen van de andere twee afdeelingen. De reserve is getogen naar de oostelyke landstreken van Noord Braband.

Rusland zou, ingevolge de jongste berigten, zyne krygsmagt, den terugtogt binnen korten tyd, uit het Turksche gebied doen aannemen; doch het schynt dat er eene overeenkomst is getroffen tusschen het Russische gouvernement en de Porte, om een korps van 6000 man achter te laten, ten einde Janina te bezetten en de benden rebellen, die op voorgeven tot de party van den Pacha van Egypte te behooren, die landstreken uitplunderen en verwoesten, te onderwerpen. Het grootste gedeelte van het Russische eskader, is van Konstantinopel naar Theodosia gestevend.

(Uit de *Falmouth Packet*)

Sir Robert Kerr Porter, de Britsche Konsul te Caracas, heeft van wegens de regering, een stuk grond verkregen voor een begraafplaats voor Protestanten. Hy heeft op dezelve eene kleine sierlyke kapel op eigene kosten gebouwd, om in dezelve de lyk plegtigheden te verrigten.

Gedurende het embargo zyn er in het geheel 57 Nederlandsche vaartuigen in de Engelsche havens aangehouden. Hunne ladingen bestonden grootendeels in suiker, koffy, indigo en vruchten.

De Cholera woedt te Lissabon; dagelyks sterven er 100 à 150 menschen aan. In July waren er reeds 110,000 personen aan overleden. Deze ziekte heeft ook eenige Spaansche grenssteden aangetast.

De voornaamste kooplieden te Londen hebben eene byeenkomst gehad om te overwegen welk eergeschenk men Napier zou kunnen aanbieden, om hem te beloonen voor de roemvolle wyze waarmede hy den roem des Britsche dapperheid heeft staande gehouden in het gevecht by Kaap St. Vincent. De Hertog van Essex was voorzitter. Codrington en andere vermaarde mannen waren er tegenwoordig.

Hoe zonderling is de leiding der Voorzienigheid in de menschelyke lotgevallen. Kapitein Napier was kandidaat van het Parlement voor Portsmouth. Een ander persoon werd hem voorgetrokken. "Nu ga ik weer naar myne landhoeve," zeide hy, "om kool te planten." Doch hy had hoogere roeping dan zitting te hebben in het Parlement of het planten van kool. Hy was bestemd om den troon van de tyranie en het bygeloof te helpen omverre werpen; en hieraan verleende hy eene krachtige hand.

Het gedrag van den vorigen kommandant der marine van Don Pedro, Admiraal Sartorius steekt hierby zeer ongunstig af. Toen Don Pedro den byval niet kreeg, waarop hy gehoopt had en hy vele maanden lang zyne land en zeemagt uit zyne eigene middelen moest onderhouden, moest de geregelde betaling ten achteren blyven. Sartorius werd hierop oproerig, ging met de vloot in de Spaansche haven van Vigo liggen en dreigde zelfs Oporto te blokke- [illegible] en de officier, die afgezonden was om hem te arresteren, werd zelve door hem gearresteerd.

Uit de korrespondentie uit Parys, geplaatst in het Engelsche nieuwspapier *John Bull*, zien wy dat de burger koning thans veertien forten om Parys laat bouwen, dienende om by het weder uitbreken van een oproer Parys te beschieten. Zoo deden ook sommige vorsten van vroegere tyden, die citadellen oprigtteden om oproerige steden in bedwang te houden, bvb. de hertog van Alba, die het kasteel van Antwerpen liet bouwen, door middel van hetwelke men de geheele stad plat had kunnen schieten. Parys wordt dus versterkt tegen Parys en *le bon peuple de Paris* helpt yverig mede aan het daarstellen dier fortressen, even als een slaaf doet die de roede snydt, waarmede hy zelve geslagen moet worden. Zoo schielyk zyn de Joly mannen, de helden der groote week, in gehoorzame zoete kinderen veranderd; en de Fransche dagbladschryvers, die telkens beweerden dat de Franschen even min zonder vryheid der drukpers kunnen leven als zonder de zuurstofgas van den dampkring, zwygen eerbiedig stil, sedert de *National* en de *Tribune* in beslag zyn genomen, uithoofde van het publiek maken van de protesten der verscheidene departementen tegen de fortificatien van Parys. De kreeten van *à bas les forteresses! à bas les bastilles!* worden telkens minder gehoord, wyl eene werkzame policie dezelven weet voortekomen.

Het blykt dat de Keizer van Rusland gedurig aanzienlyke sommen naar Praag overmaakt en voornamelyk in het onderhoud van de koninklyke familie van Karel X. voorziet. De hertogin van Berry heeft Frankryk verlaten om zich op haar geboortegrond te Palermo, ter woon te begeven.

In de *John Bull* vinden wy de volgende aardigheid betreffende hunne majesteiten de Koning en Koningin van Engeland.— Toen in vroegeren tyd Koning Edward de IV. den Markies van Westminster een bezoek gaf op deszelfs residentie, werd het gastmaal opgedischt in een servies van louter goud, hetwelk den Koning ten present werd gegeven ter belooning van de eer, die hy den markies had aangedaan. Thans nu Willem de IV. met zyne gemalin den Markies van Westminster te Moor Park ook met een bezoek vereerde, bestond het gansche tafel geregt weer uit goud; en na den maaltyd kwamen 'sKoninge lyfgarden, aan wien het ten geschenke was gegeven, het servies weg nemen. Doch nu was het maar eene aardigheid van den Markies om zyn voorzaat na te bootsen, want het tafelgoed was geen echt goud, maar Mosaic goud, eene compositie, die wel op zuiver goud gelykt, doch dat maar omstreeks een penny de once waardig is.— Het was een fraai bewerkt servies en de lyfwachten waren er wel mede te vreden.

De *Fr. O. P. A. Zeitung* deelt het volgende mede uit Weenen dd. 14 July:— De Griep zelve vertoont zich alhier niet doodelyk, maar elke onachtzaamheid neemt zy ten uiterste kwalyk, en vervalt dan van zachtzinnigheid tot een woedend despotismus. Wie zich, herstellende, niet behoorlyk in acht neemt, die krygt terstond eene zenuw-zinkingkoorts, een longverlamming enz., en het doodenregister geeft dagelyks een zestigtal op die meer dan anders *ad patres* zyn gegaan. Zoo hebben wy onder anderen dienvolgens het verlies van den waardigen Geneesheer *Vivenot*, den vader te betreuren, die inzonderheid tydens de Cholera, en in de jongstleden gevaarlyke ziekte des jongen Konings van Hongaryen, zich verdienstelyk heeft gemaakt. Door de Griep aangetast, verliet hy te vroeg het bed, en viel den dood ten offer.

De Regenboog ontknoopt het laatstvoorgaande raadsel.

X.

RAADSEL.

Ik woon al taamlyk hoog,
Doch loop ik niet in 't oog,
Gelyk myn' naaste buren
Ginds, regts en links van my,
Die, als hun wyfsch geschrei
En andre zotte kuren
Regt komen aan den gang,
My slepen in 't gedrang.
Doch wat me ook doet aankomen,
Ik heb van iedereen,
Niet uitgezonderd een,
Het ergste onthaal te schromen:
Men prikkelt, ringeloort
En dryft met kragt my voort;
Men kan my niet verdragen.
Den ongenooden gast,
Die ieder strekt tot last,
Gaat elk de deur uitjagen.
Vraagt de nieuwsgierigheid
Myn' naam, 'k geef tot bescheid:
Myn' naam zoude ik wel noemen,
Vreesde ik maar niet daardoor
Te kwetsen 't kiesche oor.
Ik moet my dus verbloemen,
En wikkel my alzoo
In myn incognito.
Wie wil, mag daarna raden,
En my naar naam en faam,
Ja naar myn' gansche kraam
En nulheid zelf opspaden.
Dit onder ons alleen:
Het arm' en laag gemeen,
Als wille het zich wreken,
Smakt my verachtlyk neer;
De ryke zal, wat eer!
My deftig by zich steken.

X.

De toestand van Algiers.

De berigten uit Algiers hangen een tafereel op, dat zonderling afsteekt by de diplomatieke onderhandelingen over het voortdurend bezit dezer kolonie, die ten gevolge van de verkeerde maatregelen, welke men genomen heeft en nog handhaaft in eenen treurigen toestand verkeert.

De haat der Arabieren tegen de vreemde bezetting, de onveiligheid der omstreken van Algiers, Oran en Bona, neemt van dag tot dag toe. De vereenigingen, die zich gevormd hadden, om de naburige vlakten te ontginnen en te bebouwen, zyn geruïneerd; de vestiging der lyn van blokhuizen, waarmede men de onmiddelyke omstreken van Algiers wilde omgeven, is gestaakt, uithoofde van de toenemende sterfte onder de werklieden; en de bezittingen zyn binnen de muren der drie steden ingesloten, waarin zy by afwisseling overvloed hebben of gebrek lyden, naar mate het den Arabieren behaagt, om hun al dan niet levensmiddelen te verkoopen. De handel uit het binnenland heeft zich grooten deels naar de havens van Marokko verplaatst. De kolonie verliest niet veel aan den Hertog van Rovigo. Hy heeft eenige groote wegen aangelegd, in de stad eenige opene pleinen vergroot en eene breede straat midden door de stad geopend, waardoor de hitte ondragelyk is geworden; maar men bespeurt niet, dat er iets door hem gedaan is, hetwelk tot bevordering des lands zou kunnen strekken.

Van tyd tot tyd hoort men, dat de Generaals te Bona en Oran de Bedoeinen verslagen hebben, en dat zy gereed zyn om nieuwe, even nuttige en even roemryke ondernemingen te beginnen; men herstelt de vervallene vestingwerken van Oran, en rigt groote hospitalen op, om de drie of vier duizend zieken, die de bezettingen bestendig opleveren, te verplegen; — maar van maatregelen, om zich de Arabische stammen door bevordering hunner belangen genegen te maken; om de bezetting, die thans 23,000 man bedraagt en 20 millioenen kost, te verminderen; *om tot de bebouwing der landeryen gelegenheid te geven*; — daarvan wordt niet gesproken.

Het doel dat Frankryk met het bezetten van Algiers gehad heeft, kan niet geweest zyn, om zich van zyne overtollige bevolking te ontdoen; want men behoeft slechts vlugtig door de provincien te reizen, om te zien, dat het geenszins aan bezigheid voor ledige handen behoeft te ontbreken. Het moet dus daarmede beoogt hebben, nieuwe uitwegen voor de fabryk-voortbrengselen en voor den handel te openen; en eene gelegenheid voor de voordeelige plaatsing van kapitalen in de bebouwing der vruchtbare Algierysche vlakten te geven. Maar om tot dit een en ander te geraken, is de vrede met de inboorlingen, waarvan men zich dagelyks verder verwydert, eene eerste onvermydelyke voorwaarde. Even zoo is het met het staatkundig gewigt der kolonie gelegen; zoo lang men zich moet bepalen tot het houden van bezettingen in de zeer middelmatige havens van het regentschap, is de kolonie veeleer eene oorzaak van zwakte dan eene vermeerdering van magt. Indien er achter deze bezettingen eene Fransche bevolking gevonden wierd, die uitgebreide betrekkingen met de Arabische stammen onderhield, en indien deze bevolking hare hulpmiddelen in het land zelf vond, dan zoude het bezit van Algiers voorzeker voor de heerschappy in de Middellandsche zee van groot gewigt zyn; maar dit doel is onbereikbaar zoo lang men het tegenwoordig stelsel opvolgt en geene andere staatkunde kent, dan om van tyd tot tyd eenen Arabischen stam te vuur en te zwaard uit te delgen, zyn vee weg te voeren, en by dagorders aan het leger zich zelf over deze feiten met lofuitingen te overladen.

Onlangs las men in den *Courier Français* een voortzetting der correspondentie uit Tunis; zy is van den eersten Mei dezer jaars gedagteekend, zie hier wat zy bevat:

" De acht dagen van het ultimatum zyn voorby en echter is in den staat der zaken niets veranderd; ik vergis my, hy is erger geworden: de agent der Sardinische regering, ziende dat de Bey de hem opgelegde voorwaarden niet wilde aannemen, heeft een oorlogschip naar Genua gezonden, om zyn gouvernement van het gebeurde te onderrigten; hy wacht thans hier de beslissing van zyn hof af.

" Had men zoodanig willen aarzelen, dan was het naar my dunkt, overbodig geweest met vyf of zes vaartuigen van oorlog alhier aan te komen. De Sardiniers hebben, door eene groote vertooning van magt, den Bey pogen te verschrikken. — Zy hebben niets anders gedaan dan hem verbitterd, en den toestand der Europeers verergerd. Die toestand begint zeer zorgelyk te worden; de' Hemel geve dat wy met de vrees vrykomen. Een oogenblik lang dachten wy dat alles vereffend was, dat de handel die sedert zoo lang belemmerd was, herleven zou en dat ons leven veilig voor den dolk der moordenaren zou wezen. *Ydele begoocheling!* Het door de zonen *Mahomeds* veronachtzaamde woninkje van eenen sedert over honderd jaar en langer overleden heilig (eenen Dervisch) heeft plotseling in het hoofd gekregen een wonder te doen. Onlangs op het oogenblik, toen niemand het verwachtte (altans niemand die niet in het geheim was) heeft men er kort na elkander drie zware losberstingen, naar kanonschoten gelykende, gehoord; deze onverwachte omstandigheid heeft het gemeen in beweging gebragt, en dien dag was de meening algemeen, dat de heilig door dit mirakel den Bey beval oogenblikkelyk vrede te maken.

" Daarna kwam er uit de binnenlanden 15 à 18 honderd man, van top tot teen gewapend; zy begonnen met van het Bardo of paleis hunnen heer en meester, den Bey, te gaan begroeten. Daar het laat was, konden zy dien avond niet naar de Goulette die nog twee uren verder dan Tunis ligt, voorttrekken; zy kwamen dus in de stad om er den nacht door te brengen. Volgens gebruik, deed ieder verscheidene vreugdeschoten; reeds meermalen hadden wy dergelyke feestbedryven bygewoond, en daar tot nog toe de schietgeweren slechts met los kruid geladen geweest waren, sloegen wy er ook ditmaal weinig acht op. Maar dit volk meende weer te moeten doen dan gebruikelyk, en velen hunner laadden kogels in hunne geweren of pistolen. Op deze wys trokken zy de stad in hare geheele lengte door. In de wyk der franken werd de deur van een Grieksch koffijhuis met drie schoten doorboord; een koopvaardykapitein zou byna doodgeschoten geworden zyn; iets verder vlogen onderscheiden kogels in twee of drie winkels en nog verder werd het venster van een Fransch burger getroffen; het yzeren traliewerk werd op verschillende plaatsen verbryzeld. — Met smert waren wy van zulk eene wanorde getroffen, en vooral van den trots dier ellendigen, die weinige maanden geleden nog voor ons beefden. Maar weldra moesten wy eenen nog gevoeliger hoon ondergaan. Het was Zondag; dien dag hyscht elk consulaat de Vlag der Natie, welke het vertegenwoordigt. Welnu, zoudt gy het wel gelooven! die bandieten hebben één een na den ander de Sardinische Vlag tot hun doel genomen, en ook de onze, schoon die eener met hen bevriende mogendheid, is met drie snaphaankogels doorboord geworden. Er zyn twee gaten in het blaauw en een in het wit der vlag; men heeft opgemerkt dat het rood, de kleur der vlag van den Profeet, niet aangeroerd geworden is.

Daarop zyn verscheiden Consuls, waaronder die van Frankryk, naar het Bardo gestegen. Zie hier wat zy verworven hebben: 1°. de terugzending van vier of vyf hoofden dier bende; 2°. de belofte, dat voortaan de troepen de stad niet zouden doortrekken; 3°. eindelyk moet een piket van *Ambas* (de keurbenden van den Bey) aanhoudend tot na afloop dier belagchelyke zaak, den geheelen dag op het hoofdplein der Frankische wyk post houden, om te beletten dat eenig Europeaan eenigerhande hoon gedaan worde. Wat betreft den hoon onze vlag aangedaan, zoo weten wy niet of daarvan gesproken is; misschien zal het, even als te Lissabon, het gevolg eener vergissing geweest zyn.

" Het Sardinische schip, dat naar Genua gezonden was, om zyn gouvernement van het gebeurde te onderrigten, is terug; van deszelfs instructien is nog niets uitgelekt, de Mauren vieren hun *Bairams-feest*, en op dien tyd handelen zy over geene zaken; het is dus eerst over eenige dagen dat wy stellig weten kunnen, of wy vrede of oorlog hebben zullen. Thans liggen op deze reede dertien oorlogschepen, waaronder elf Sardiniers of Napolitanen, (tusschen die beide mogendheden, zegt men, bestaat er een defensief en offensief traktaat) voorts eene Engelsche en Fransche korvet, de Diligente. Welonderrigte lieden zeggen, dat wy weldra nog verscheiden Sardinische oorlogschepen, die te Genua en te Cagliari liggen, zullen zien opdagen; men zegt ook, dat in laatstgemelde stad de Sardinische regering eenige regementen landings-troepen zaamgetrokken heeft.

Iets wegens de vestiging eener hoofdstad voor Griekenland.

Volgens de jongste tydingen uit Nauplia was Koning Otto met de Regentschap van daar vertrokken om eene voor de Residentie geschikte plaats te zoeken. De berigten der Architekten en Ingenieurs, welke vroeger tot dat zelfde einde naar Korinthe en Athene gezonden waren, waren in tegenspraak met elkander. In eenen partikulieren brief vindt men deswegens het volgende: " Korinthe scheen de minste waarschynlykheid voor zich te hebben wegens deszelfs ligging aan den uithoek van twee zeeboezems. Zoo lang de landengte niet doorgestoken is, mag men aldaar op geenen beduidenden handel rekenen. Wanneer echter deze groote en nuttige onderneming ten uitvoer zal gebragt zyn, zal zekerlyk de handel zich naar die wateren terug trekken, maar dan toch stellig eer naar de naburige havens op de kust van Attika en naar Aegina, dan op de minder veilige reden der landengte. Ook heeft men veel tegen Athene in het midden te brengen. De Architekt Guttenson, welke deswegens verslag te doen had, klaagt over den geest en de hebzucht der inwoners, die thans reeds dertigmaal de waarde begeerden voor den grond dien zy afstonden; en over het gebrek en over dezelfde begeerigheid der arbeiders, welke op eenen Spaanschen daalder per dag aanspraak maakten. Hy stelt voor om de hoofdstad in den Piraeus te plaatsen. Hier tegen beweren weder anderen, dat de hoofdstad eens ryks niet behoorde aan de zee te liggen; dat dit juist aan de grenzen was, want, de zee een onzydig gebied zynde zoude elke zeemagt tot onder de muren der stad kunnen komen. Koppenhagen en Lissabon hadden dit in de laatste tyden geleerd, even zoo goed als Konstantinopel. — Het gewigt dezer gronden inziende, willen weder anderen eene nieuwe stad tot dat einde tusschen den Piraeus en Athene bouwen en dezelve Othonopolis noemen. Hierdoor zoude men echter in plaats tot de tyden van Perikles, tot die van Hadrianus geraken, die ook zyne nieuwe stad by Athene Adrianopolis noemde.

" Geen naam is zoo schitterend die niet voor dien van Athene verbleeken moet; het schynt dus, dat men de vlakte om Akropolis keeren en het nieuwe Athene met de schoone havens Piraeus, Munychia en Phalerus en vervolgens met Porta-Pephti door effene en gemakkelyke straten verbinden zal, welke, ten minste naar den kant van den Piraeus, dan spoedig met voorsteden, tuinen, en villa's omgeven zullen zyn. De hebzucht der Atheners zoude men tevens kunnen te gemoet komen door het waardeeren der voor de openbare aanleggen bestemde tuinen en door de inwoners te nopen binnen eenen bepaalden tyd en naar een opgegeven plan te bouwen op straffe van hunne gronden aan den meestbiedenden te zien verkoopen, verwyl men de begeerlykheid der arbeiders door het ontbieden van anderen doelmatig zoude kunnen bestraffen. Van zeer groot belang is het, dat voorloopig het gebied der oude en in ruinen liggende stad ten behoeve van regelmatige opgravingen geëffend en gebruikt worden kan."

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.